WYKŁAD: Programowanie obiektowe

dr Artur Bartoszewski Katedra Informatyki UTH Radom

Pola statyczne klas

A

Składniki statyczne klas

Pola statyczne – stosujemy, gdy wszystkie egzemplarze obiektów danej klasy powinny współdzielić tę samą daną.

Pole statyczne jest w pamięci tworzone jednokrotnie i jest wspólne dla wszystkich egzemplarzy obiektów danej klasy.

Co więcej: istnieje nawet wtedy, gdy jeszcze nie zdefiniowaliśmy ani jednego egzemplarza obiektu tej klasy.

```
class klasa
{
  public :
    int x ;
    static int skladnik ;
};
```


- ✓ Deklaracja pola statycznego w ciele klasy nie jest jego definicją.
- ✓ Definicję musimy umieścić w takim miejscu programu, aby miała zakres pliku. Czyli tak, jak definicję zmiennej globalnej.
- ✓ Definicja taka może zawierać inicjalizację.

```
int klasa::skladnik = 6;
```

- ✓ Pole statyczne może być także typu private.
- ✓ Inicjalizacja pola statycznego możliwa jest nawet jeśli jest ono typu **private**. Po inicjalizacji prywatne pole statyczne nie może być czytane ani zapisywane z poza klasy.

Do składnika statycznego można odwołać się na trzy sposoby:

1. Za pomocą nazwy klasy i operatora zakresu ":: "

```
klasa::składnik
```

2. Jeśli istnieją już jakieś egzemplarze obiektów klasy, to możemy posłużyć się operatorem "."

3. Jeśli mamy wskaźnik do obiektu stosujemy operator "->"

```
*wsk = &obiekt;
wsk->składnik;
```



```
#include <iostream>
class Klasa
    static int wspolne;
public:
    void metoda() {
        std::cout << wspolne << std::endl;
        ++wspolne;
int Klasa::wspolne = 0;
int main()
    Klasa a, b,
```



```
class osoba
                                     Przykład:
                                     Klasa automatycznie nadająca kolejne
private:
                                     numery ID nowo tworzonym obiektom
    int id;
    string imie;
public:
    static int ile obiektow;
    osoba(string s) : imie(s)
        id = ++ile obiektow;
    void setImie(string imie) { this->imie = imie; }
    string getImie() { return imie; }
    int getId() { return id; }
    static int getIleObiektow() { return ile obiektow; }
int osoba::ile_obiektow = 0;
osoba *tab[DLUGOSC TABLICY];
```

```
class Stale
private:
    static double PI;
    static double e;
public:
    static double getPI() { return PI; }
    static double getE() { return e; }
    static double poleKola(double r) { return PI * r * r; }
};
double Stale::PI = 3.1415;
double Stale::e = 2.7182;
int main()
    // cout << Stale::getPI();</pre>
    int r = 10;
    double pole = Stale::poleKola(r);
    cout << pole;</pre>
    return 0;
```

Przykład:

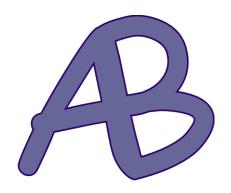
Klasa całkowicie statyczna – posiada wyłącznie składniki statyczne. Można używać jej metod bez konieczności tworzenia obiektu klasy.

> Metoda statyczna może korzystać tylko z pól statycznych klasy.

Konieczne jest inicjalizowanie pól statecznych.

Nie ma konieczności inicjalizowania statycznych metod.

WYKŁAD: Programowanie obiektowe

dr Artur Bartoszewski Katedra Informatyki UTH Radom

Funkcje zaprzyjaźnione

Funkcja zaprzyjaźniona – to funkcja która ma prawo dostępu do prywatnych składników klasy.

Funkcja zaprzyjaźniona z klasą nie jest metodą tej klasy.

- ✓ Wewnątrz definicji klasy wystarczy umieścić deklarację tej funkcji poprzedzoną słowem friend.
- ✓ Uwaga: to nie funkcja ma twierdzić, że jest zaprzyjaźniona. To klasa ma zadeklarować, że przyjaźni się z tą funkcją i nadaje jej prawo dostępu do składników prywatnych. Zatem słowo *friend* pojawia się tylko wewnątrz definicji klasy.
- ✓ Funkcja może być zaprzyjaźniona z wieloma klasami.


```
Funkcja "funkcja()" jest zaprzyjaźniona z klasą "A"

friend void funkcja (A &temp);

void funkcja (A &temp)

Aby funkcja miała możliwość modyfikacji pól klasy obiekt,
```

Aby funkcja miała możliwość modyfikacji pól klasy obiekt, dla którego zostanie wywołana powinien być przekazany przez **referencje** "&".

Inaczej przekazany zostanie on przez wartość, co oznacza, że będzie funkcja będzie pracowała na kopii obiektu. Jest o możliwe, ale stwarza pewne komplikacje.

- Funkcja ma realnie tylko możliwość odczytu wartości pól.
- Podczas usuwania kopii obiektu wykonany zostanie jego destruktor.


```
class B; //nagłówek klasy B
class A
    friend void f1(A &temp, B & temp2);
};
class B
    friend void f1(A &temp, B & temp2);
};
void f1(A &temp, B & temp2)
          Funkcja "f1" jest zaprzyjaźniona z klasami "A" i "B"
```



```
class RGB
private:
    int R, G, B;
public:
    RGB(int r=0, int q=0, int b=0): R(r), G(g), B(b) {}
    friend void wypisz(RGB &k1);
};
                                                  Deklaracja przyjaźni z
                                                  funkcją wypisz
void wypisz(RGB &k1)
         cout<< "R="<<k1.R<<end1
                                               Funkcja zaprzyjaźniona z klasą.
              << "G="<<k1.G<<endl
              << "B="<<k1.B<<endl;
                                               W parametrze przekazany jest
                                               obiekt na którym pracuje funkcja
int main()
                                               (w tym przypadku referencja do
    RGB kolor1(100,200,300);
                                               obiektu),
    wypisz(kolor1);
                                               Funkcja ma dostęp do
    return 0;
                                               prywatnych pól obiektu.
```


Prezentuje funkcje zaprzyjaźnione pracujące na kopiach obiektów.

```
class liczba
private:
    int dana;
public:
    liczba(int x = 0) : dana(x)
        cout << "zadzialal konstruktor\n";</pre>
    int getDana() { return dana; }
    void setDana(int dana) { this->dana = dana;
    friend void wypisz(liczba x);
    friend bool porownaj(liczba x, liczba y);
    ~liczba()
        cout << "zadzialal destruktor\n";</pre>
};
```


Prezentuje funkcje zaprzyjaźnione pracujące na kopiach obiektów C.D.

```
int main()
    liczba 11(100), 12(200);
                                                                      zadzialal konstruktor
    wypisz(l1);
                                                                      zadzialal konstruktor
                                                                      przekazana liczba: 100
     if (porownaj(11, 12))
                                                                      zadzialal destruktor
         cout << "wieksza jest liczba pierwsza\n";</pre>
                                                                      zadzialal destruktor
     else
                                                                      zadzialal destruktor
                                                                      wieksza jest liczba druga
         cout
                                                                      zadzialal destruktor
              << "wieksza jest liczba druga\n";</pre>
                                                                      zadzialal destruktor
    return 0;
}
```

Zauważmy, że po uruchomieniu powyższego programu konstruktor zadziałał dwukrotnie, a destruktor aż 5 razy.

Wynika to stąd, że do funkcji zaprzyjaźnionych przekazywana była kopia już istniejącego obiektu, a więc jego konstruktor nie został uruchomiony. Destruktor obiektu uruchamiany był za każdym razem gdy usuwana była z pamięci kopia, czyli po zakończeniu działania funkcji oraz przy zakończeniu programu.


```
#include <iostream>
                                   Przykład
#include <cstring>
using namespace std;
                                      składowych kolorów.
class RGB
private:
    int R;
    int G;
    int B:
public:
    RGB(int r=0, int g=0, int b=0): R(r), G(g), B(b) {}
    ~RGB() {cout<<"Obiekt usuniety\n";}
    void przedstawSie();
    friend int jasnosc(RGB &k1);
    friend RGB * suma(RGB &k1, RGB &k2);
};
```

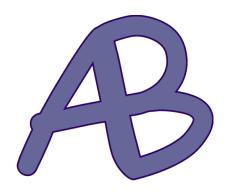
Z klasą RGB zaprzyjaźnione są 2 funkcje

- Funkcja *jasność* oblicza średnią ze
- Funkcja suma oblicza sumę dwóch kolorów. Zwraca ona obiekt klasy RGB


```
void RGB::przedstawSie()
    cout<< "R="<<R<<endl << "G="<<G<<endl << "B="<<B<<endl;</pre>
int jasnosc(RGB &k1)
    return (k1.R+k1.G+k1.B)/3;
RGB * suma(RGB &k1, RGB &k2)
    int r = (k1.R + k2.R)/2;
    int g = (k1.G+k2.G)/2;
    int b = (k1.B+k2.B)/2;
    RGB * wynik = new RGB(r,g,b);
    return wynik;
int main()
    RGB kolor1(100,200,300), kolor2(10,20,30);
    RGB *kolorWynikowy = suma(kolor1,kolor2);
    kolorWynikowy->przedstawSie();
    delete kolorWynikowy;
    return 0;
```

WYKŁAD: Programowanie obiektowe

dr Artur Bartoszewski Katedra Informatyki UTH Radom

Klasy zaprzyjaźnione

Klasy zaprzyjaźnione

Można zadeklarować w klasie przyjaźń ze wszystkimi metodami i polami innej klasy.

```
class B;
class A
    friend class B;
};
```

Metody klasy B będą miały dostęp do wszystkich składowych klasy A, ale nie odwrotnie.

Klasy zaprzyjaźnione

Wzajemna przyjaźń klas

Aby funkcje klasy A miały dostęp do składowych klasy B, a funkcje klasy B miały dostęp do składowych klasy A, możemy zaprzyjaźnić ze sobą obie klasy

```
class A;
class B
  friend class A;
class A
  friend class B;
```

Literatura:

W prezentacji wykorzystano przykłady i fragmenty:

- Grębosz J.: Symfonia C++, Programowanie w języku C++ orientowane obiektowo, Wydawnictwo Edition 2000.
- Jakubczyk K.: Turbo Pascal i Borland C++ Przykłady, Helion.

Warto zajrzeć także do:

- Sokół R.: Microsoft Visual Studio 2012 Programowanie w Ci C++, Helion.
- Kerninghan B. W., Ritchie D. M.: język ANSI C, Wydawnictwo Naukowo Techniczne.

Dla bardziej zaawansowanych:

- Grębosz J.: *Pasja C++,* Wydawnictwo Edition 2000.
- Meyers S.: język C++ bardziej efektywnie, Wydawnictwo Naukowo Techniczne